

opusdei.org

Homilie Mgr. Echevarría tijdens priesterwijding

De prelaat zei tot 38 diakens van de prelatuur tijdens hun priesterwijding dat zij instrumenten zijn van de Heilige Geest “om de zielen te verlichten.”

28-5-2007

Ongeveer 1500 mensen zijn aanwezig geweest bij de plechtigheden van de priesterwijding

van 38 diakens in de Sant' Eugenio Basiliek in Rome.

Tijdens de homilie, moedigde Mgr. Javier Echevarría de aanwezigen aan om “Heilige Geest in het diepst van onze ziel te zoeken.”

Preek van Mgr. Javier Echevarría, prelaat van het Opus Dei

Rome, Basiliek van St. Eugenius – 26
mei 2007

Beminde broeders en zusters.

Beminde diakens.

1. Al sinds maanden bereiden jullie je voor op deze dag waarop onze Heer Jezus Christus, door middel van mijn handoplegging en het wijdingsgebed, jullie tot priesters van het Nieuwe Verbond zal maken. Veel mensen uit de hele wereld – jullie familieleden, jullie vrienden en al jullie broers en zussen in het Opus

Dei – hebben voor ieder van jullie gebeden en doen dat nog steeds.

De afgelopen dagen was ons gebed nog intenser, omdat wij ons voorbereidden op Pinksteren. We hebben geprobeerd de apostelen van Jezus na te volgen toen zij zich, na de Hemelvaart van hun Meester, in het Cenakel in Jeruzalem bijeenkwamen, waar zij *allen trouw en eensgezind in het gebed bleven, samen met de vrouwen, met Maria, de moeder van Jezus, en zijn broers. (Hand. 1, 14)*

Eindelijk is de grote dag aangebroken. Deze basiliek van Sint Eugenius is vandaag voor ons de *bovenkamer* waar de maagd Maria, de apostelen en de heilige vrouwen hebben gewacht op de komst van de Heilige Geest. Maria, de Moeder van Jezus en onze Moeder, leert ons hoe wij moeten bidden en laat ons zien, zoals de Paus in zijn recente bezoek aan Brazilië zei, “hoe wij ons

verstand en ons hart kunnen openen voor de kracht van de Heilige Geest, die tot ons komt opdat wij die weer doorgeven aan heel de wereld”.

(Benedictus XVI, Toespraak in Aparecida, 12-V-2007)

Onder de tekens van de liturgie daalt de Parakleet opnieuw neer over de Kerk en op ieder van ons. Hij stort zich op bijzondere wijze uit over deze diakens, door ze te veranderen in priesters van Jezus Christus: priesters voor altijd. Laten we daarom blij zijn en overwegen wij de tegenwoordigheid en de werking van de Heilige Geest in de Kerk en in de zielen: we overwegen de woorden *Dominus tecum!* van het Weesgegroet.

2. De lezingen van de Mis laten ons zien dat de heiligende werking van God Heilige Geest universeel is. *Dit zegt de Heer: Ik zal mijn Geest uitgieten over alle mensen (...). Dan*

zal ieder die de Naam van de Heer aanroept gered worden. (vigiliemis van Pinksteren, eerste lezing *Joël 3, 1.5*) En Sint Paulus, in de brief aan de Romeinen, leert dat wij allen, ook al hebben wij al de eerste tekenen van de Geest ontvangen, wij *zuchtend wachten om als aangenomen kinderen de verlossing van ons lichaam te ontvangen* (vigiliemis van Pinksteren, tweede lezing *Rom 8, 23*); dat wil zeggen, op de volledige heiligende werking van God.

Maar, wie is de Heilige Geest? Hoe gaat Hij te werk? Hoe kunnen wij ons beter voorbereiden om Hem te ontvangen? De christelijke leer geeft een helder antwoord op deze vragen. De Heilige Geest “is één van de personen van de Heilige Drie-eenheid: één in wezen met de Vader en de Zoon, ‘die met de Vader en de Zoon tezamen wordt aanbeden en verheerlijkt’ (...). Samen met de Vader en de Zoon is de Heilige Geest

werkzaam vanaf het begin van het heilsplan voor ons tot aan zijn voltooiing” (*Katechismus van de Katholieke Kerk*, nrs. 685-686). Hij is de oneindige Liefde van de Vader en de Zoon, de eeuwige Gave waarmee de een zich overgeeft aan de ander, de Band van eenheid van de Allerheiligste Drie-eenheid.

Wanneer wij aan God denken, dan kunnen wij ons min of meer eenvoudig tot de Vader en de Zoon richten. Op grond van onze ervaring van het ouderschap en het kindschap op aarde zijn zij makkelijker toegankelijk voor ons. Daarnaast herinneren we ons uit de Evangelies veel over het aardse leven van de Zoon. Maar van de Heilige Geest is het moeilijker zich een idee te vormen. En toch is dat nodig. De heilige Jozefmaria zei: “Het is mogelijk dat de werking van de heilige Geest voor ons onopgemerkt blijft, omdat wij Gods plannen niet

kennen, en de zonde in de mens de gaven van God vertroebelt en verduistert. Maar het geloof herinnert ons eraan, dat de Heer voortdurend werkt: Hij heeft ons geschapen en houdt ons in leven, en met zijn genade leidt Hij de hele schepping naar de glorierijke vrijheid van de kinderen Gods (vgl. *Rm 8, 21*)” (H. Jozefmaria, *Als Christus nu langs komt*, 130.).

De Heilige Geest is in de praktijk weinig bekend, zelfs onder de gelovigen, omdat het verlangen ontbreekt om met Hem om te gaan en zijn grote liefde tot ons te verbreiden. Daarom noemde de stichter van het Opus Dei hem *de Grote Onbekende*. En dat zou niet zo moeten zijn. God Onze Vader is zo goed geweest dat Hij zich niet tevreden heeft gesteld met ons zijn Zoon (Jezus, het vleesgeworden Woord) over te geven; Hij heeft ons ook de Heilige Geest geschonken. Op

die manier woont de Ene en Drie-ene God in onze zielen vanaf het doopsel door middel van de heiligmakende genade. Daardoor kunnen wij ons kinderen van God noemen en zijn wij dat ook werkelijk. Geliefde broeders en zusters, laten we ons voornemen de Heilige Geest in het diepst van onze ziel te zoeken om met Hem om te gaan, om ons tot Hem te richten in de meest uiteenlopende situaties. Ons dagelijks leven krijgt daardoor hoogte en diepte, een bovennatuurlijke dimensie.

3. De liturgie van de Kerk is rijk aan symbolen die zinspelen op de Parakleet; ze kunnen ons helpen in onze overweging over de Heilige Geest en over zijn inwerking in de ziel. De sequentie *Veni, Sancte Spiritus* die vandaag en morgen in de Mis wordt gebeden, en de hymne *Veni, Creator Spiritus* die tijdens de wijding wordt gebeden, zijn vol van

deze symbolen. Ik wil kort bij enkele ervan stilstaan.

De sequentie spreekt al in zijn eerste strofe van de Heilige Geest als *licht* van de ziel, wanneer wordt gevraagd dat Hij ons vanuit de Hemel *een straal van zijn licht* zendt; en ook daarna, wanneer wij worden uitgenodigd om te roepen: *O, allerheiligst licht, raak uw gelovigen in het diepste van hun hart*. Het licht is tegengesteld aan de duisternis.

Licht is een voorwaarde voor leven: een wereld zonder licht zou een dode wereld zijn. De Geest neemt de duisternis van de zonde weg. Hij herinnert ons aan het onderricht van Christus, helpt ons daarin te verdiepen, toont ons de schoonheid van onze Vader God, laat ons verlangen naar de hemelse zaligheid. Zoals de Katechismus van de Katholieke Kerk stelt: “Door zijn genade is de Heilige Geest de eerste bij het ontwaken van ons geloof en

Hij staat ook aan het begin van het nieuwe leven dat hierin bestaat: ‘de Vader en Hem die Hij gezonden heeft, Jezus Christus, kennen’.” (*Katechismus van de Katholieke Kerk*, nr. 684.)

De Heilige Geest zal jullie, mijn zonen diakens, tezamen met het priesterschap het vermogen geven om met gezag de waarheden van het christelijke geloof en de christelijke moraal te onderrichten. Jullie zullen zijn instrumenten zijn om de zielen te verlichten en om antwoord te geven op de vragen die zo vaak de harten van veel mensen verontrusten: de zin van het lijden, van het leven en van de dood; de onmetelijke liefde van onze Vader voor al zijn schepselen; de plichten van rechtvaardigheid en liefde – die niet te scheiden zijn – jegens alle mensen... Houd het onderricht van de heilige Jozefmaria voor ogen: “Als priesters moeten we alleen over God

spreken. We spreken niet over politiek, niet over sociologie, niet over onderwerpen die vreemd zijn aan onze priesterlijke taak. Op die wijze maken we de heilige Kerk en de Paus bemind” (H. Jozefmaria, *Brief aan de priesters*, 10-VI-1971).

De Heilige Geest wordt ook wel met *water* vergeleken. We hebben het gehoord in het Evangelie. Op de laatste en belangrijkste dag van het Joodse Loofhutzenfeest, *riep Jezus: “Heeft iemand dorst, laat hij dan naar Mij toekomen, en laat drinken wie in Mij gelooft! Zoals de Schrift zegt: Uit zijn binnenste zullen stromen levend water vloeien.”* Hiermee doelde Hij op de Geest die men zou ontvangen als men tot Geloof in Hem kwam, schrijft de heilige Johannes (vigiliemis van Pinksteren, evangelie *Joh 7, 37-38*).

In het sacrament van de Biecht, mijn zonen, kunnen jullie door de barmhartigheid van God de Vader en

de kracht van de Heilige Geest de smetten van de zielen wassen, hun zonden vergeven in de naam en met het gezag van Jezus Christus. Dank de Heer – laten we dat allen doen – voor deze onuitsprekelijke gave die de barmhartige God in onze armzalige handen heeft gelegd en tracht die vruchtbaar te maken. Volg het voorbeeld en de raad van de heilige Jozefmaria door vele uren aan het biechthoren te wijden. Het is geen verloren tijd; integendeel, deze tijd is zeer waardevol omdat er geen betere ‘onderneming’ bestaat dan het redden van de zielen, dan te leven in de genade van God.

In zoverre Liefde, wordt de Heilige Geest vergeleken met het *vuur* dat de zielen verwarmt en hen in liefde tot God en tot de medemens laat ontvlammen. Op die manier daalde hij met Pinksteren op de Kerk neer. Hij ontsteekt in ons de liefde, vooral door ons Jezus in de eucharistische

communie te schenken. De Heilige Geest maakte de vleeswording van het Woord mogelijk door neer te dalen in de allerzuiverste schoot van Maria. Het is dezelfde Geest die nu de transsubstantiatie van het brood en de wijn in het Lichaam en Bloed van Christus tot stand brengt.

Geliefde diakens, wanneer de Parakleet vandaag op jullie neerdaalt, zal hij in jullie zielen het priesterlijk stempel drukken: een onuitwisbaar teken dat jullie gelijkvormig zal maken met de eeuwige Hogepriester Christus. En Hij zal jullie alle bevoegdheden geven die de Heer aan zijn dienaren heeft verleend, waaronder de meest waardevolle en fundamentele bevoegdheid: die om *in persona Christi Capitis* op te treden, dat wil zeggen om Christus tegenwoordig te stellen in het eucharistisch offer. Met de heilige Jozefmaria nodig ik allen uit om te overwegen “hoe

buitengewoon belangrijk en overvloedig de werking van de goddelijke Helper moet zijn, als de priester het offer van Calvarië hernieuwt door het opdragen van de heilige Mis op onze altaren” (H. Jozefmaria, *Als Christus nu langs komt*, 130). Wat moeten we God Heilige Geest dankbaar zijn voor de heilige Eucharistie als liefdesgave!

Als laatste wilde ik een ander teken van de Heilige Geest in herinnering brengen, dat we in de heilige Schrift kunnen vinden: de *wind*. Lucas beschrijft die aan het begin van de Handelingen van de Apostelen: *Toen de dag van Pinksteren aanbrak (...) kwam er plotseling uit de hemel een geraas alsof er een hevige wind opstak, en het vulde heel het huis waar zij waren (Hand 2, 1-2)*. Het effect van deze uitstorting werd onmiddellijk opgemerkt: Petrus en de andere apostelen wierpen hun angst af en begonnen vrijmoedig in

het openbaar de verrijzenis van Jezus te verkondigen. Aldus trokken zij een groot aantal mensen naar de Kerk toe.

Vergeeten we dit nooit: ook al zijn de moeilijkheden in ons eigen leven of in het apostolaat soms heel groot, de werking van de Geest in degenen die zijn ingevingen volgen is sterker. Met het gebed, met het regelmatig ontvangen van de sacramenten, met de volledige volgzaamheid aan de Parakleet, overwinnen we alle moeilijkheden.

4. In het begin herinnerde ik eraan dat we ons in deze basiliek bevinden als in de *bovenkamer* van Jeruzalem, verenigd rond Maria. Laten we haar vragen dat ze op moederlijke wijze voorspreekt voor de Heilige Vader en voor de bisschoppen, voor de nieuwe priesters en voor hun families, voor alle priesters en voor het volk van God. Ik maak mij de smeekbede

eigen die de Paus enkele weken geleden bij een vergelijkbare plechtigheid deed. Benedictus XVI zei: “Vragen wij dat in alle parochies en christelijke gemeenschappen het verlangen naar roepingen en vorming van priesters toeneemt: die vorming begint in de gezinnen, en wordt vervolgd in het seminarie. Allen die bezorgd zijn om de redding van de zielen zijn erbij betrokken” (Benedictus XVI, Homilie bij een priesterwijding, 29-IV-2007.)

Dat deze urgente bede nooit ontbreekt in onze dagelijkse gebeden, en wel zodanig dat de Heilige Geest – met de voorspraak van Maria, de Moeder van de priesters – vele en heilige dienaren van Christus in de Kerk laat komen. Amen.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/homilie-mgr-echevarria-tijdens-priesterwijding/> (12-4-2026)